

♦ **பணியிடங்களில் உண்மையாக உழைக்காமல் புலம்பல் களுடன் இருப்பவர்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?**

- நவீன்குமார், முசிறி.

வாழ்வைப் பற்றியத் தெளிவின்மையின் வெளிப்பாடுதான் இத்தகைய செயல்பாடு என நான் கருதுகிறேன். நேயம், நேர்மை, நேரம் மற்றும் நேர்த்தி என்னும் நான்கும் நமது மேம்பாட்டின் நான்கு தூண்கள் என நான் ஆணித்தரமாகக் கருதுகிறேன். இந்த நான்கில் எது சற்றே தாழ்ந்தாலும் - நமது வளர்ச்சி குன்றிவிடும் என்பதை உணராத தனி மனிதர்களால் - ஒரு பெரும் அணியே தோல்வியை சந்திக்க நேரிடும் என்பது வாழ்வியல் நியதி...

பிறரைக் குறை கூறுதலும், எல்லாவற்றிற்கும் கவலைப்படுதலுமே, புலம்பலுக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள். கடந்த காலத் துன்பங்களையும், துயரங்களையும் இடர் பாடுகளையும் கணப்பொழுதில் துடைத்து எறிந்துவிட்டு - இன்றைய நடப்பில் முழுமையாக கவனம் செலுத்தி, தனது பொறுப்புக்கள் மிகச் சிறியவையாக இருந்தாலும் அவற்றை நேர்த்தியோடும், நேரத்தோடும் நிறைவேற்றிவரப் பழகினால் கூடிய விரைவில் நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் நலமும் - வளமும் நிறைந்த எதிர்காலம் கண்ணில் தென்படும். வாழ்க்கை ஒளிமயமாக மாறிவிடும்.

“நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு... நலம் பயக்காதவற்றை உடனுக்குடன் மறந்து விடப் பழகுதலும், நல்லவற்றை என்றென்றும் நெஞ்சில் நிறுத்தப் பழகுதலும் மனிதர்க்கு அழகு தரும். அதுவே உயர்வைத் தரும்.

பெரும்பாலான மனிதர்கள், “எதில் இருக்கிறார்களோ அதில் இருப்பதில்லை”. அதுதான் நமது அவலம். ஒரு முனிவர் இனிய நந்தவனம்

தவமிருந்தார். எதிரிலிருந்த குடிசையில் ஒரு விலை மாது வாழ்ந்துவந்தாள். திடீரென நோய்வாய்ப்பட்டு அந்தப் பெண் இறக்கும் தருவாயில் இறைவன் காட்சியளித்து அவளுக்கு முக்தி அளித்தார். இதைக்கண்ட முனிவருக்கு ஒரே வியப்பு... அதிர்ச்சி... எரிச்சல்... கோபம்... உடனே தவத்தில் அமர்ந்து இறைவனிடம் “இது என்ன நியாயம்? எனக்குக் காட்சியளித்து முக்தியளிக்காத நீங்கள், அன்றாடம் தவறிழைத்துவந்த ஒரு விலைமகளுக்கு அந்த வரமளித்தது எப்படி?” என்று கேட்டார்.

அப்போது இறைவன் சொன்னார். “முனிவரே... அவள் செய்தது தவறெனினும்.. அந்தக்கணம் தவிர மற்றபொழுதெல்லாம் நன்மையையே நினைத்தாள்... ஆனால் நீரோ தவமிருந்தும்... உமது மனம் அந்தக் குடிசையில் நடக்கும் தவறு குறித்த நினைவிலேயே லயித்திருந்தது.. அதனால் தான் இப்படி...” - என்று புன்னகைத்து மறைந்தார். இதன் நீதி புரியுமென்று நினைக்கிறேன்.

♦ **வாழ்க்கையே போராட்டமாக இருக்கும்போது கலை இலக்கியங்கள் தேவையா?- ராஜமாதவன், சென்னை.**

போராட்டமாகப் பார்த்தால் போராட்டம். வாழ்க்கையைப் பூந்தோட்டமாகப் பார்த்ததால் அது பூந்தோட்டம். வாழ்க்கை என்பது நமது பார்வையைப் பொருத்தது. ரோஜாவில் மலரையும்

கேள்வியுற் றானமுற்

ம. திருவள்ளுவர்

மணத்தையும் பார்த்து ரசிக்கலாம்... நுகரால்... அதே ரோஜாவில் முள்ளைப் பார்த்து முகம் சுளிக்கலாம். நாம் எதைப் பார்க்கப் பழகியிருக்கிறோம் என்பதுதான் நமது வாழ்வைத் தீர்மானிக்கிறது.

வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் விதமே ஒரு கலைதானே! பார்க்கும் விதத்தைச் சொல்லத்தானே கலையும் இலக்கியமும்!

வாழ்க்கை என்றால் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? அது ஒரு வழக்கம்! நீங்கள் எதை வழக்கப்படுத்திக் கொள்கிறீர்களோ அதுவே உங்கள் வாழ்க்கை... சரி... வழக்கம் எதிலிருந்து வருகிறது? நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் பழக்கத்திலிருந்து வருவதுதான் வழக்கம்!

ஆக... "எதை" ஒரு பழக்கமாக்கி, அதையே வாழ்நாள் முழுதும் கூடவரும் வழக்கமாக்கிக் கொள்கிறோமோ அது வாழ்க்கையாக மலர்கிறது, பரிணமிக்கிறது...

பாடுபடும் விவசாயி, உழைக்கும் ரிக்ஷாக்காரர், செதுக்கும் சிற்பி, வரையும்

ஓவியன், இசைக்கும் கலைஞன், நிர்வகிக்கும் அதிகாரி என யார் யாரோகவோ மனிதன் பொறுப்புகளைச் சுமக்கலாம். ஆனால் அவையெல்லாம் சுமையல்ல, வாடிக்கை யாளர்களுக்கான, பார்வையாளர்களுக்கான, "சுகம்" எனக் கருதும் பழக்கமும் பக்குவமும் வந்துவிட்டால் வாழ்க்கை ஏன் போராட்டமாக இருக்கப் போகிறது?

தேவையை உணர்ந்து, இலக்கை குறித்து, ஈடுபட்டுப் பாடுபட்டுக் கோடு தொட்டுக் கொண்டாடத்தான் வாய்த்திருக்கிறது வாழ்க்கை!

இவ்வளவு ஏன்? சிரிப்பதுகூட ஒரு கலைதான்... அதனால்தான் துன்பம் வரும் போது சிரிக்கச் சொல்கிறார் வள்ளுவர். எனவே இன்றுமுதல்... துன்பம் வரும்போது சிரித்துப் பாருங்கள்.. அது ஒரு மகாகலை! எனவே, கலையும், இலக்கியமும் நமது வாழ்வை மேம்படுத்தும் பயிற்சிப்பட்டரைகள் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள் நண்பரே!

பதில்கள் தொடரும்

சென்னையில் முதல் ஹைக்கூ புகைப்படக் கண்காட்சி

33 ஹைக்கூ கவிதைகளுடன் அதற்கு பொருத்தமான வண்ண புகைப்படங்களுடன் சென்னையில் ஒரு அழகிய காட்சிப் பதிவாய். ஹைக்கூ தரிசனம் என்கிற ஹைக்கூ பற்றிய முதல் குறும்படம் இயக்கிய திரு. மணிமேகலை நாகலிங்கம் அவர்களின் ஆக்கத்திலும் அமைப்பிலும் உருவான முதல் முயற்சி இது. ஏப்ரல் 22 சென்னையில் நடைபெற்ற ஹைக்கூ திருவிழா நிகழ்ச்சியில்தான் இந்த அரிய வண்ணக் கலைக்கூடம் ஓவியக் கவிஞர் திரு. அமுதபாரதி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

திரு. தமிழ்மணவாளன் வரவேற்புரை நிகழ்த்த பா. உதயக் கண்ணன் அவர்கள் தலைமையேற்று நிகழ்ச்சியை சிறப்பித்தார். ஹைக்கூ புகைப்பட காட்சி குறித்து பேராசிரியர் இராமகுருநாதன் பாராட்டிப் பேசினார். இந்நிகழ்ச்சியில் கவிஞர்கள் பலர் ஹைக்கூ வாசிக்க ஹைக்கூ முன்னோடியாய் திகழும் திரு. மு. முருகேஷ் அவர்களும், திரு. கவின் கவி அவர்களும், தமிழ் ஹைக்கூவின் போக்குகள் குறித்து சிறப்புரை ஆற்றினார்கள். நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு வாசகர் வட்டம், கிளை நூலகம், பெரம்பூர், சென்னை. - அருணாச்சலசிவா.

